31/03/2023

Ο Μητροπολίτης Νεαπόλεως χοροστάτησε των Ιερών Ευχελαίων την Ε’ Εβδομάδα των Νηστειών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Την Ε’ εβδομάδα των Νηστειών των Ιερών Ευχελαίων χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως κ. Βαρνάβας.

Συγκεκριμένα, Ιερό Ευχέλαιο τελέστηκε στους Ιερούς Ναούς Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον Εύοσμο τη Δευτέρα 27 Μαρτίου 2023, του Αγίου Λουκά Σταυρουπόλεως την Τρίτη 28 Μαρτίου 2023, του Αγίου Χαραλάμπους Συκεών την Τετάρτη 29 Μαρτίου 2023 και της Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου την Πέμπτη 30 Μαρτίου 2023.

Στο Ιερό Ευχέλαιο Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον Εύοσμο ομιλητής ήταν ο **π. Γεώργιος Παπαδόπουλος** ο οποίος μίλησε για την κοινωνική ευθύνη των χριστιανών.

Αναλυτικότερα:

«Ο **χριστιανισμός** διδάσκει ότι οι άνθρωποι έχουν μια ηθική ευθύνη να ζουν με βάση τις αρχές της αλήθειας, της δικαιοσύνης, της αγάπης και της συμπόνιας. Ο χριστιανός αντιλαμβάνεται ότι η ευθύνη του στην κοινωνία αφορά τον τρόπο που ζει και δραστηριοποιείται στον κόσμο, καθώς και τον τρόπο που συμπεριφέρεται έναντι των άλλων ανθρώπων.Ο χριστιανισμός επιδιώκει να εμπνεύσει τους πιστούς του να αναλάβουν ευθύνη για τις πράξεις τους και να συμβάλλουν στην καλύτερη συνολική ευημερία της κοινωνίας. Αυτό μπορεί να σημαίνει την ανάληψη πρωτοβουλιών για την ενίσχυση της κοινωνίας και της αλληλεγγύης, την ενεργό συμμετοχή σε κοινωνικές πρωτοβουλίες και εργασίες εθελοντικού χαρακτήρα, καθώς και την αποφυγή πράξεων που μπορεί να βλάψουν τους άλλους ανθρώπους.

Συνολικά, ο χριστιανός αντιλαμβάνεται την ευθύνη του στην κοινωνία ως μέρος μιας ευρύτερης ηθικής και κοινωνικής αποστολής. Η κατά Χριστόν ανακαίνιση του ανθρώπου είναι η μόνη ελπίδα και ο μόνος δρόμος. Είναι το κύριο έργο που καλείται να προσφέρει η Εκκλησία.

Την συνταγή για αλλαγή του τρόπου ζωής, μας την δίνει η Μεγάλη Σαρακοστή. Ή **Μεγάλη Σαρακοστή**

είναι περίοδος για αναζήτηση νοήματος. Να βρω δηλαδή νόημα στην επαγγελματική μου ζωή στα πλαίσια της κλήσης μου, νόημα στις προσωπικές σχέσεις μου με τα άλλα πρόσωπα, νόημα στη φιλία, νόημα στις ευθύνες μου. Ο ορθόδοξος πιστός θα πρέπει να έχει ως σύνθημά του το «τα πάντα και εν πάσι Χριστός»Θέλει να φανερώσει στην κοινωνία τη δύναμη του Ευαγγελίου.

Αισθάνεται την **«ηγετική» ευθύνη του για τον δρόμο, τον οποίο ακολουθεί η κοινωνία**. Καλό είναι να θυμόμαστε όλοι ότι το κύριο γνώρισμα του ορθόδοξου ήθους είναι η Χριστοκεντρική ζωή και η πνευματική αναγέννηση του ανθρώπου. Ο Χριστός μας, το απαράμιλλο πρότυπο της θυσιαστικής ευθύνης και της σταυρικής αγάπης, μας έχει πλάσει με την σφραγίδα της ευθύνης μέσα μας, μιας ευθύνης, η οποία αφορά στον Θεό μας, στον αδελφό μας, στον εαυτό μας, στο φυσικό μας περιβάλλον».

Ο **π. Χαράλαμπος Κοτζαχιεκίδης** στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά Σταυρουπόλεως αναφέρθηκε στην ευχή του Αγίου Εφραίμ του Σύρου «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου...». Μεταξύ άλλων ανέπτυξε την καλλιέργεια της αρετής της Αγάπης η οποία θα πρέπει να είναι καθολική και χωρίς διακρίσεις. Να αρχίζει από τον Θεό, να συνεχίζει στους συνανθρώπους μας και να αγκαλιάζει την κτίση ολόκληρη».

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Χαραλάμπους Συκεών ο **π. Δημήτριος Μπέλτσης** επεσήμανε την παρουσία της ακηδίας ως το μεγαλύτερο κίνδυνο που ελλοχεύει στην πνευματική ζωή του πιστού καθώς και την ανάγκη της πνευματικής εγρήγορσης.

Η αρετή της υπομονής

Ο **π. Ιωάννης Πενλόγλου** στον Ιερό Ναό της Αγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου επέλεξε νά διαπραγματευθεί «την αρετή της υπομονής».

Ο ομιλητής είπε: «Δίχως νά θέλω νά προκαταλάβω κανέναν, θεωρώ πώς αν θέλουμε να συνοψίσουμε σε μια φράση το πρόβλημα του σημερινού «σύγχρονου», «πολιτισμένου» και τεχνολογικά «εξελιγμένου» ανθρώπου θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι αυτό είναι η παντελής ελλειψη υπομονής.

Η διδασκαλία του Κυρίου είναι σαφής: *«εν τη υπομονή υμών κτήσασθε τας ψυχάς υμών». Αλλά και στη γνωστότατη σε όλους μας παραβολή του σπορέως, ο ίδιος ο Κύριός μας, αναφερόμενος στην κατηγορία εκείνη των ανθρώπων, που παρομοιάζεται με τη γη την καλή και γόνιμη λέγει: «το δε εν τη καλή γη, ούτοι εισίν οίτινες εν καρδία καλή και αγαθή, ακούσαντες τον λόγον κατέχουσι και καρποφορούσιν εν υπομονή».*

Η υπομονή είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωτηρία μας. Μα και στην καθημερινή μας ζωή αν κοιτάξουμε θα δούμε πολλούς συνανθρώπους μας οι οποίοι πραγματικά με πολλή υπομονή σηκώνουν τον δικό τους προσωπικό σταυρό. Πόσοι στ' αλήθεια συνάνθρωποί μας υπομένουν το σταυρό της ασθενείας επί πολλά έτη, ως άλλοι παραλυτικοί, πόσοι άλλοι υπομένουν το σταυρό της πτωχείας και της ανέχειας, άλλοι το σταυρό των θλίψεων και του χαμού προσφιλών προσώπων και άλλοι την περιφρόνηση και την εγκατάλειψη των υπόλοιπων ανθρώπων; Και όμως αντιστέκονται. Με υπομονή και επιμονή. Με πίστη και ελπίδα. Τι ευτυχισμένοι άνθρωποι! «Μακάριος ανήρ ός υπομένει πειρασμόν ότι δόκιμος γενόμενος λήψεται τον στέφανον της ζωής, ον επηγγείλατο ο Κύριος τοις αγαπώσιν αυτόν. (Ιακώβου Α',12)

Η υπομονήδεν αποκτάται εύκολα. Απαιτεί αγάπη, πίστη και ελπίδα προς τον Θεό.

Το πρώτο και αιώνιο παράδειγμα υπομονής είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο οποίος ήρθε εδώ στον κόσμο και ως αντίδωρο γι' αυτήν του την αγάπη έλαβε απ' τον αχάριστο άνθρωπο τη λοιδορία, τους εμπτυσμούς, τις μαστιγώσεις, τη Σταύρωση. Και όμως υπέμεινε. Και δεν υπέμεινε μόνο τότε. Υπομένει και σήμερα και θα υπομένει για πάντα, αφού αγαπά και θα εξακολουθεί να αγαπά όλους εμάς τους αμαρτωλούς και αχαρίστους.

Και να μη ξεχνούμε ότι η υπομονή πρέπει να μας συνοδεύει μέχρι το τέλος της ζωής μας, μέχρι να κλείσουμε τα μάτια μας και νά παραδώσουμε την ψυχή μας στον Θεό, διότι ο «υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται».
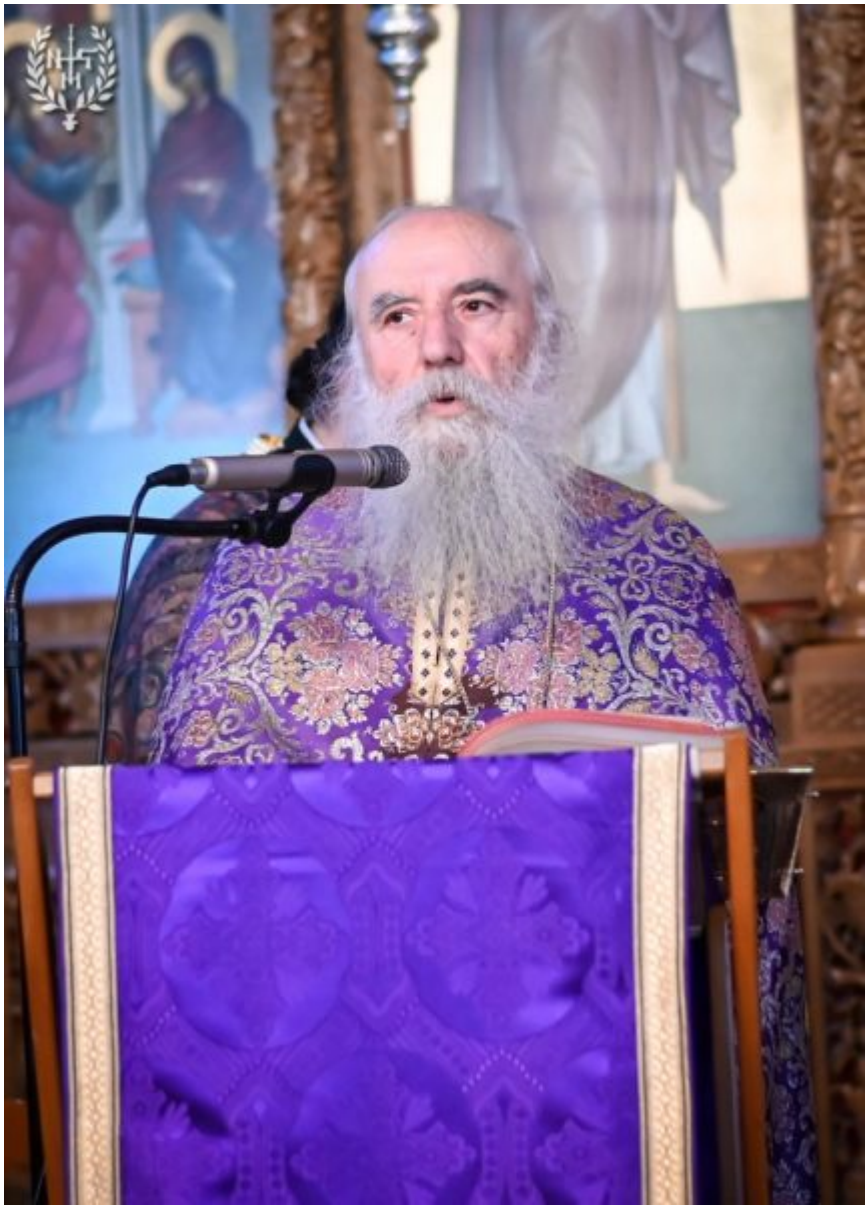
Φωτογραφικά στιγμιότυπα: